

השופט סגלפון זה מגיע, אבל ששאלות יהיו תרבותיות

שבעלה עברייני-לשעבר, שישב בבית סוהר.

היא סיפרה כי מצב היחסים בבית שלה רעוע, ואז התבהרה לי התמונה מדוע היא מתפקדת ככה. היא סיפרה לי שבעלה לא ישן הרבה בבית ושהוא נעצר הרבה. אני חקרתי אותה על כל הפרטים האלה והיא אמרה שהוא לא מקיים אותה, לא כלכלית ולא מינית, שהוא לא מספק אותה. אז הבנתי את הרקע לבגידה.

היכרתי אותה ככה ברחוב והתחלתי איתה. הייתי מחפש אותה בעבודה שלה. היא עבדה במישרד והיתה יוצאת לשליחויות. היא היתה מסמנת לי לחכות לה, והיתה מדריכה אותי למקום המיפגש. לפעמים היינו נפגשים באקראי ברחוב, ואז הייתי הולך אחריה.

קצת זהירות מונעת אסון!

היא חששה שיספרו אותה בקיץ, והיא אמרה לי שאם אני אחפש אותה והיא לא תהיה, שאשאל את הפקידה השניה, והיא תשאיר לי אצלה את מיספר-הטלפון של העבודה החדשה שלה.

ובאמת, אחרי שלא הייתי שבועיים בערך, באתי למישרד שלה והיא לא היתה. הפקידה השניה יצאה וקראה לי: "אלי", ואמרה לי שתיקווה ביקשה למסור לי שהיא לא עובדת שם יותר.

היא לא השאירה לי מיספר-טלפון. שמעתי שהיא קוראת לי "אלי", והסקתי שתיקווה מסרה שם בדוי, כי לא רצתה שירדעו את שמי האמיתי. קצת זהירות מונעת אסון! לא תיקנתי

סקס בבית-שימוש ציבורי לנשים: האם היה זה מעשה מגונה או סתם ידידות

תיקווה: בעודו משוטט ברחוב, הגיעה המישרד ועצרה אותו. הוא נאשם בכך שעשה מעשה מגונה בתיקווה.

על רוכזיה העדים התגלה ארו כגבר רב ישראלי שחצן ובטוח בעצמו עד מאוד.

לשאלות סניגורו, עורך-הדין יורם שפטל, גילגל ארו בשטף את גירסתו:

נהגנו להיפגש בשירותים, שם קיימנו מגע מיני. אני תיכף הבנתי שאם אשה נשואה מסכימה להיפגש איתי ככה, אז זה יהיה קל. זו היא שמצאה את המקום הזה בשירותים, כי היא עובדת בסניכה בתור נעדרת שליחה, והיא מסתובבת שם כל היום ומכירה כל כוח באיוור. היא הדריכה אותי לשם, ושם היינו מקיימים יחסים.

באותו יום נפגשנו באקראי ברחוב. היא אומרת שאני הצגתי את עצמי בתור עברייני שישב עשר שנים בבית-סוהר? זה מצחיק. בחור כמוני בכלל לא צריך לספר שום סיפורים, היא רצתה לתרץ את הפחד האיום הזה, שעליו סיפרה במישרד, ולכן המציאה את העניין הזה. אני בסך הכל בן 23, ולפי הסיפור שלה יוצא שישבתי בבית-סוהר מהבר-מיצווה.

אומנם קיום יחסי-מיני בבית-שימוש ציבורי זה מגיע, אבל אני מצפה מעורכדין לובשי גלימה, שישאלו שאלות תרבותיות." אמר השופט אריה סגלסון לתובע, שחקר על רוכזיה העדים את הנאשם ארו וישיצקי.

אפשר היה לעקוב אחרי מחשבותיו של השופט, שראה בעיני-רוחו את הנאשם והמתלוננת חבוקים בבית-השימוש הציבורי, בין ערימות ניירות הטואלט וצחנת האסלות הפתוחות.

ארו איננו נראה כלל כמי שזוקק למגע מיני בבת-שימוש. הוא גבר צעיר ונאה, לבוש בהידור ספורטיבי ואפילו בגדרנות מסויימת. הוא דובר עברית רהוטה, וניכר בו כי למד בבית-ספר כמו כל ילד-טוב-לתל-אביב. אולם כחודש דצמבר, בשנה

שעברה, התלוננה צעירה נשואה מיד-אליהו כי ארו, המטריד אותה מזה זמן-מה, פגש אותה בצעה-ייחוס בפסאז' ברחוב יצחק-שרה. לרבייה, הציג עצמו לפניו כ"אלי", עברייני אלים וקשוח, שישב עשר שנים בבית-סוהר והשתחרר זה עתה. הוא משך אותה בידה לכיוון השירותים של הבניין, דחף אותה בכוח לחדר בתי-השימוש, נתן

"פסס תולק לי

ופסס לא!"

על בעלה ועל זה שהוא עברייני היא סיפרה לי כשלב יותר מתקדם ביחסים שלנו. אני הייתי יוזם שיחות איתה, כי זה עניין אותי איך אשה נשואה מגיעה לקשור קשר עם גבר אחר. הייתי חוקר אותה בדרך-אגב, ואז היא סיפרה

שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפירסום.

לה כמה מכות בצלעותיה ואיים אליה. אז הפשיט אותה והגיע לידי סיפוק ללא מגע שלם.

לא כלכלית, לא מינית

כמה ימים אחרי התלונה, הגיע ארו שנית למקום עבודתה של

אבל היא לא היתה במקום. הלכתי יום-יומיים אחרי זה, ביום שתפסה אותי מהישרד, מתוך עניין, וגם מכיוון שזה הדיאג אותי, הלכתי למקום עבודתה — שוב לא היתה.

כשהתכוונתי ללכת, ראיתי אותה מגיעה, רוכבת על אופניים. חיכיתי שתצא. אחרי עשר דקות באה מישרד ושאלו אותי אם אני "אלי". אמרתי ששמי ארו ושאני מכיר אותה. הם חקרו אותי ואז הבנתי מה קרה.

הבנתי שמכיוון שהיא כהליכיי-גיי רושין, ומישהו ראה אותה יוצאת מהשירותים יחד איתי, אז היא פחדה שיוזה אותה ויעביר לבעלה את הסיפור. אשה שזנתה אחרי בעלה מפסידה את המזונות והיא פחדה, אז הלכה והתלוננה במישרד שאני עשיתי בה מעשה מגונה בכוח.

בטח שלא היה שום רגש ביחסים שלנו. אני לא חושב שצריך לפתח רגש לאשה נשואה בגלל יחסי-מיני. אולי זה באמת היה מין זול, שקיבלתי בחינם. אבל אני לא מחפש כלי-כר, יש לי פינקסי-טלפונים עם עשרים-שלושים שעות של בחורות, ואני לא רואה בזה שום פסול. אבל בחיים לא השתמשתי בכוח נגד בחורה.

עד כאן עדותו של ארו, גבר רב תל-אביבי.

עלינו במדרגות לשירות-ההגברים, כמו בפעמים קודמות. אני נכנסתי ראשון, לראות אם יש שם אנשים, לפני שאנחנו נכנסים לשם. היו שם אנשים, יצאתי החוצה. כשאני בדקתי בשירות-ההגברים לא היה כינינו קשר-עין, כי הדלת נסגרה אוטומטית. אם רצתה, יכלה ללכת.

כשיצאתי, היא הבינה שיש אנשים, כי לא הנהגתי לה בראש, והיא נכנסה לשירות-ינשים — הדלת נסגרה — והיא יצאה ונענעה בראש. נכנסנו לשירותים וסגרנו את הדלת. היא הורידה בריזות את המיכנסים וגם אני התפשטתי. היא נשארה רק בתחתונים.

אני לא יודע אם היא הסתפקה, אותי זה סיפק. התנשקנו והיא יצאה החוצה.

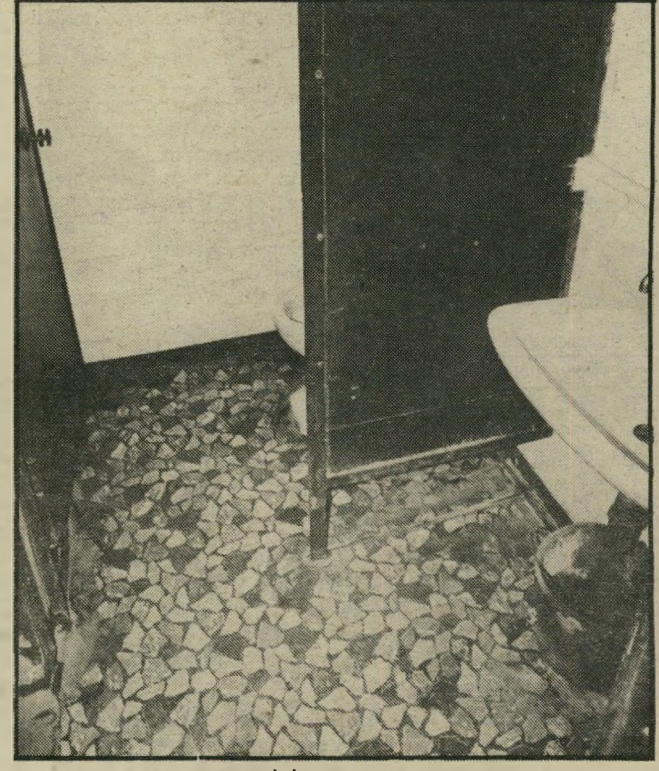
קיבלתי בחינם **ה נכון** שמכל הפגישות שהיו לנו עד אז, אולי שמונה, זו היתה הפעם הראשונה שהיתה לה בעיה גופנית. אבל לא היתה כל התנגדות פיזית מצידה, או התנגדות מילולית. כי אם יש התנגדות הכי קטנה — אני פורש. אני חושב שהרכב הכי יפה ביחסי-מיני זה חוסר לחץ, ואני לא הפעלתי כל לחץ.

את הפקידה, אבל באותה הודמנות ניסיתי להתחיל גם איתה, אבל זה לא הלך. היא לא נענתה לי.

אתה שואל אם הטרדתי את הפקידה השניה? היום אין נחיצות להטריד, יש מיבחר כלי-כר גדול של בחורות, אז פעם הולך לך ופעם לא.

ביום המיקרה, אחרי חודשים שלא התראינו, פגשתי אותה באקראי ברחוב. אמרתי: "מה העניינים?" והיא אמרה שיש לה להגיש כמה חשבונות ו-לך אחרי". הלכתי אחריה. היא נכנסה לכמה מקומות ואני חיכיתי בחוץ.

היא מוזמנ ביקשה ממני שלא יראו אותנו ביחד ברחוב, כי יש בעלי חנויות שמכירים אותה, ושלא יהיו ריבולים. אחרי שגמרתי את העבודה, היא התחילה ללכת לכיוון הפסאז'. עד הכניסה לשירותים לא היה בינינו מגע או דיבור, הלכנו כמו שני אנשים זרים. כשהגענו למדרגות השירותים, היא עצרה. איך היא אומרת — שאני תפסתי בידה וגררתי אותה בכוח עד השירותים? בשעה 12 בעהריים הפסאז' הומה אדם. מספיק היה התנגדות קטנה מצידה. אני לא גררתי ולא יכולתי לגרוור. במדרגות היא אמרה לי: "אני במחזור היום." אמרתי לה שזה בסדר מצידה, זה לא משנה, כי יש מיליון דרכים, ולא מוכרחים להגיע למגע מיני שלם.

מקום העלילה אין בזה פסול, והיחסים היו בלי רגשות